

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 229.183 van 18 november 2014
in de zaak A. 209.224/X-15.748.**

In zake : Jan GOFFIN
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Carine Flamend
 kantoor houdend te 1860 Meise
 Vilvoordsesteenweg 101
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 de POLITIEZONE BODUKAP
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Cies Gysen
 kantoor houdend te 2800 Mechelen
 Antwerpsesteenweg 16-18
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 20 juni 2013, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de korpschef van de politiezone BODUKAP van 14 januari 2013 om Jan Goffin te herplaatsen in het vacante ambt van diensthoofd Wijkwerking en Onthaal.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

 Eerste auditeur-afdelingshoofd Eric Lanckswertdt heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoekende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 16 mei 2014.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Carine Flamend, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Jordi Serneels, die *loco* advocaat Cies Gysen verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Eric Lanckswert heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker is als commissaris van politie lid van het operationeel kader van de politiezone BODUKAP (Bonheiden-Duffel-Sint-Katelijne-Waver-Putte). Vóór de politiehervorming van 2001 is hij commissaris-korpschef van de gemeentepolitie te Duffel.

Op 23 juni 2008 keurt de politieraad een nieuwe personeelsformatie goed. Daarin wordt voorzien in een uitbreiding van het aantal CALOG-medewerkers of burgerpersoneelsleden, wat kadert in de zogenaamde “CALOG-isering” van het administratief en ondersteunend personeel van de politiezones. De functie van diensthoofd Personeel, Logistiek en Financiën, die inmiddels door verzoeker wordt uitgeoefend, wordt omgevormd naar de functie

van directeur HRM (human resources management), Logistiek en Financiën, waarvan de invulling prioritair wordt toegewezen aan een CALOG-personeelslid van niveau A. Bij wijze van overgangsmaatregel blijft de functie van directeur HRM, Logistiek en Financiën toegewezen aan een lid van het operationeel kader met de graad van commissaris van politie. Wel wordt uitdrukkelijk bepaald dat deze invulling door een lid van het operationeel kader als uitdovend moet worden beschouwd en dat zulks betekent: “totdat de huidige titularis, hetzij door pensionering, hetzij door aanwijzing voor een andere functie, deze functie verlaat”.

4. Op 4 februari 2009 legt een medewerkster van verzoeker tegen hem een klacht neer op basis van de wet van 4 augustus 1996 ‘betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk’, wegens “ongewenst gedrag op het werk”, namelijk “pesterijen” en “verbaal geweld”.

Ten gevolge daarvan wordt verzoeker bij beslissing van de korpschef van 19 februari 2009 aangewezen voor een opdracht bij de interventiedienst van de politiezone. Als alternatief kan verzoeker vrijwillig gedetacheerd worden naar de coördinatie- en steundienst van de federale politie. De ordemaatregel gaat in vanaf 23 februari 2009 en blijft van toepassing “totdat de vereiste maatregelen genomen zijn in functie van de resultaten van het onderzoek dat inzake mogelijk ongewenst gedrag in de lokale politie BODUKAP door de preventiedienst ten gronde gevoerd zal worden”.

Verzoeker is vanaf 23 februari 2009 afwezig wegens ziekte- en vakantieverlof.

5. Op 7 mei 2009 verklaart de politieraad een betrekking van adviseur (niveau A) voor de functie van directeur HRM, Logistiek en Financiën vacant “in het kader van de mobiliteit”.

Op 16 juli 2009 stelt de preventieadviseur een eindverslag op in de klachtenprocedure tegen verzoeker wegens pesten. De preventieadviseur komt

hierin tot het besluit dat de aangeklaagde feiten onder de noemer “ongewenst en grensoverschrijdend gedrag op het werk” vallen en dat een al lang bestaand conflict met de korpschef daaraan ten grondslag ligt. In een brief van 8 december 2010 wijst de dienst Toezicht op het Welzijn op het Werk van de federale overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg op “de noodzaak tot nuancering in dit dossier” en vermeldt de dienst dat een directe samenwerking tussen verzoeker en de indiener van de pestklacht wellicht niet meer mogelijk is.

Op 15 december 2009 benoemt de politieraad Nathalie Lefèvre tot adviseur (niveau A – klasse 2) voor de functie van directeur HRM, Logistiek en Financiën.

De vacantverklaring van 7 mei 2009 en de benoeming van 15 december 2009 worden door verzoeker aangevochten met het annulatieberoep gekend onder nr. A. 197.049.

In een tussenarrest in deze zaak, nr. 221.002 van 15 oktober 2012 oordeelt de Raad van State dat verzoeker belang heeft bij het beroep. Het is volgens de Raad van State niet zo dat verzoeker, titularis van de functie van directeur HRM, Logistiek en Financiën, de waarborg van het behoud van die functie tot zijn pensionering of aanwijzing voor een andere functie, verloren zou hebben doordat hij bij ordemaatregel van 19 februari 2009 tijdelijk en voorlopig met een andere opdracht werd belast.

6. Bij brief van 21 december 2012 wordt verzoeker opgeroepen om op 11 januari 2013 te worden gehoord omtrent het voornemen van de korpschef om hem te herplaatsen in de functie van diensthoofd Wijkwerking en Onthaal.

Op 14 januari 2013 beslist de korpschef om verzoeker met onmiddellijke ingang te herplaatsen, in het kader van een definitieve regeling, in het vacante ambt van diensthoofd Wijkwerking en Onthaal bij de lokale politiezone BODUKAP. Het besluit van 19 februari 2009 met betrekking tot de

ordemaatregel tot aanwijzing van verzoeker bij de interventiedienst, wordt opgeheven. Die beslissing van 14 januari 2013 is het voorwerp van voorliggend beroep.

7. Tijdens zijn zitting van 7 mei 2013 wijzigt de politieraad de personeelsformatie van de politiezone in die zin dat het “uitdovend karakter” van de functie van directeur HRM, Logistiek en Financiën, definitief wordt opgeheven. Verzoeker stelt er het annulatieberoep gekend onder nr. A. 210.121 tegen in.

Op 25 juni 2013 beslist de Commissie voor geschiktheid van het personeel van de politiediensten dat verzoeker fysisch tijdelijk ongeschikt is voor de dienst voor een periode van twaalf maanden, ingaand op 1 juli 2013.

IV. Ontvankelijkheid

A. Aanvechtbaarheid van de bestreden beslissing

Standpunt van de verwerende partij

8. Naar de verwerende partij in de memorie van antwoord tegenwerpt, is de bestreden herplaatsing een maatregel van inwendige orde, in het belang van de dienst, en niet vatbaar voor een beroep bij de Raad van State. Verzoeker toont niet aan dat de herplaatsing een invloed heeft op zijn rechtspositie of statutaire positie, of hem een ernstig moreel nadeel bezorgt.

In de laatste memorie voegt de verwerende partij daar nog aan toe dat in de eerste plaats het eventueel nadelige karakter van de maatregel moet worden beoordeeld en dat verzoeker ten gevolge van zijn herplaatsing een gelijkwaardige functie krijgt toegewezen, waardoor hij geen enkel negatief professioneel gevolg ondervindt. In de realiteit worden operationeel leidinggevende functies, zoals diensthoofd Wijkwerking en Onthaal, in politiekringen hoger ingeschat dan pure ondersteunende functies, zoals directeur

HRM. Bovendien moet de functie van diensthoofd Wijkwerking en Onthaal in al haar facetten bekeken worden en mag niet worden gefocust op het hiërarchisch aspect. Door de zeer regelmatige contacten met de burgemeesters van de politiezone en de andere overheden en partners, is de functie op dit punt te aanzien als minstens evenwaardig aan die van de korpschef.

Beoordeling

9. Zoals 's Raads arrest nr. 221.002 van 15 oktober 2012 aangeeft, is verzoeker titularis van de functie van directeur HRM, Logistiek en Financiën, met de waarborg – op grond van de personeelsformatie die de politieraad op 23 juni 2008 vaststelde – dat hij die functie behoudt tot aan zijn pensionering of aanwijzing voor een andere functie. Die waarborg gaat volgens het arrest slechts teloor door een definitieve aanwijzing van de titularis voor een andere functie, en niet al doordat hij tijdelijk en voorlopig met een andere opdracht wordt belast, zoals op 19 februari 2009 gebeurde.

De bestreden herplaatsing in het ambt van diensthoofd Wijkwerking en Onthaal beoogt zo een definitieve aanwijzing te zijn.

Als directeur HRM, Logistiek en Financiën ressorteert verzoeker rechtstreeks onder de korpschef. Als diensthoofd Wijkwerking en Onthaal is hij zelf geen directeur meer en wordt hij ondergeschikt aan de directeur Operaties.

Bijgevolg doet de bestreden beslissing er, objectief beschouwd, van blijken een nadelige weerslag te hebben op verzoekers (rechts)toestand en de wijze waarop hij zijn functie moet vervullen.

De bewering dat “in politiekringen” een functie als die van diensthoofd Wijkwerking en Onthaal (subjectief) hoger zou worden ingeschat dan die van directeur HRM, verandert daar niets aan. Hetzelfde geldt voor de

opmerking dat de functie van diensthoofd Wijkwerking en Onthaal wat één welbepaald facet betreft zelfs evenwaardig zou zijn aan die van de korpschef.

10. De bestreden beslissing is een voor vernietiging vatbare ordemaatregel.

De exceptie is ongegrond.

B. Tijdigheid van het beroep

Standpunt van de verwerende partij

11. Het beroep is ruim buiten de beroepstermijn van zestig dagen ingesteld.

Beoordeling

12. De bestreden beslissing is er een die verzoeker betekend moest worden. Aangezien die betekening, bij brief van 14 januari 2013, niet het bestaan van een annulatieberoep en de in acht te nemen vormvoorschriften en termijn vermeldt, neemt de beroepstermijn overeenkomstig artikel 19, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State een aanvang vier maanden nadat de betrokkene van de beslissing in kennis werd gesteld.

Het voorliggend beroep, dat op 20 juni 2013 werd ingesteld, is derhalve tijdig.

De exceptie wordt verworpen.

C. Belang

Standpunt van de verwerende partij

13. Volgens de memorie van antwoord kan verzoeker onmogelijk nog het voordeel bereiken dat hij nastreeft, namelijk zelf opnieuw de functie uitoefenen van diensthoofd Personeel, Logistiek en Financiën, omgevormd tot directeur HRM, Logistiek en Financiën.

Ten eerste is het door de wijziging van de personeelsformatie van 7 mei 2013 definitief onmogelijk geworden dat de functie directeur HRM, Logistiek en Financiën door een lid van het operationeel kader wordt bekleed. De functie is nu onomkeerbaar voorbehouden aan een lid van het CALOG-personeel.

Ten tweede is er door de tijdelijke oppensioenstelling van verzoeker een einde gekomen aan zijn hoedanigheid van ambtenaar en is de functie van directeur HRM, Logistiek en Financiën “in hoofde van een lid van het operationeel kader als voorzien in de personeelsformatie van 2008” uitgedoofd. Zelfs als de tijdelijke pensionering zou worden herroepen, is er voor de verwerende partij “geen enkele verplichting om verzoeker terug op te nemen in dezelfde functie als deze destijds (personeel) en ingevolge de bestreden beslissing (wijkwerking) vervulde”.

14. In de laatste memorie benadrukt de verwerende partij nog dat de tijdelijke oppensioenstelling van verzoeker “de uitdoving van de invulling van de oorspronkelijke functie van verzoeker door een lid van het operationeel kader realiseert”. Naar de mening van de verwerende partij doet het tijdelijk karakter van de pensionering er niet aan af dat de uitdoving van de functie definitief is.

Beoordeling

15. Verzoeker heeft de politieraadsbeslissing van 7 mei 2013 tot wijziging van de personeelsformatie aangevochten met het beroep gekend onder

het nr. A. 210.121. In die mate is deze wijziging niet definitief en kan ze niet verantwoord worden dat verzoeker actueel belang bij voorliggend beroep wordt ontzegd.

Dat is er klaarblijkelijk ook de reden van dat de verwerende partij in de laatste memorie niet meer aandringt, noch zelfs maar terugkomt, op haar exceptie in zoverre ervoor steun wordt gezocht in de beslissing van 7 mei 2013 tot wijziging van de personeelsformatie.

16. Als gezien garandeert de personeelsformatie van 23 juni 2008 verzoeker dat hij, als titularis van de functie van directeur HRM, Logistiek en Financiën, die functie behoudt totdat hij ze verlaat “hetzij door pensionering, hetzij door aanwijzing voor een andere functie”.

In het meer vermelde arrest nr. 221.002 is geoordeeld dat “geredelijk” dient te worden aangenomen dat de waarborg slechts teloorgaat door een definitieve, en niet tijdelijke en voorlopige, aanwijzing van de titularis voor een andere functie.

Hetzelfde moet ook gelden voor de pensionering. Geredelijk gaat de betrokken waarborg alleen teloor door een definitieve pensionering, en niet door een beslissing waarmee slechts een tijdelijke ongeschiktheid voor de dienst voor twaalf maanden wordt vastgesteld.

17. Voorts stuit het argument van de verwerende partij dat verzoeker door zijn tijdelijke oppensioenstelling geen ambtenaar meer is van de politiezone “zodat deze bezwaarlijk nog aanspraak op enige functie kan maken”, af op haar eigen laatste memorie, waarin zij met betrekking tot het hierna gegrond bevonden tweede middel doet gelden: “Verzoeker heeft immers, zolang hij zijn ambt niet definitief heeft neergelegd, recht op een plaats in de organisatie.”

18. Ten slotte doet het in verband met verzoekers belang niet ter zake dat de verwerende partij, zelfs ingeval een einde komt aan de tijdelijke

pensionering, beweerdelijk niet verplicht is verzoeker de door hem geambieerde functie van directeur HRM, Logistiek en Financiën te laten uitoefenen. Die beweerde afwezigheid van een verplichting, sluit niet uit dat er wel nog de mogelijkheid rest dat verzoeker weer de beoogde functie opneemt.

Het is een mogelijkheid, echter, die tenietgaat als de definitieve aanwijzing van verzoeker voor een andere functie dan die van directeur HRM, Logistiek en Financiën onherroepelijk wordt.

19. De exceptie wordt in haar geheel verworpen.

V. Tweede middel

Standpunt van de partijen

20. Verzoeker leidt een tweede middel af uit de “schending van artikel VI.II.85 van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten – schending van de materiële motiveringsplicht”.

In een eerste onderdeel zet hij uiteen dat de bestreden beslissing een herplaatsing in het kader van een ordemaatregel is en dat de korpschef voor die beslissing niet op een deugdelijke reden kan bogen:

“Verzoeker was immers Directeur HRM, logistiek en Financiën, functie die volledig ten onrechte is toegewezen aan een CALOG-personeelslid (zie advies auditeur bij de Raad van State in het dossier A 197.049/IX-6873).

Normaliter diende verwerende partij de benoeming van het CALOG-personeelslid in deze functie ongedaan te maken en verzoekende partij toe te laten deze functie opnieuw op te nemen.

Er is geen enkele ‘deugdelijke reden’ waarom dit niet zou kunnen.”

Volgens een tweede onderdeel stemmen de in het bestreden besluit aangevoerde motieven niet overeen met de werkelijkheid. Zo verwijst het bestreden besluit naar “dringende behoeften van omkadering van de dienst wijkwerking en onthaal”. Echter wordt deze functie al sedert 2009 niet meer

formeel ingevuld. Voorts vermeldt het bestreden besluit dat er slechts voor drie van de vijf ambten van commissaris een titularis is. Alsof verzoeker om reden van een tekort aan commissarissen in het operationeel kader dringend moet worden herplaatst. Nochtans heeft de korpschef op 10 november 2009 aan zeven commissarissen een aangetekende brief gestuurd over de vacante betrekking van de dienst Wijkwerking. Ten slotte is de beweerde dringendheid ook “compleet contradictorisch met de situatie van verzoeker die zich reeds geruime tijd in ziekteverlof bevindt”.

21. In de memorie van antwoord reageert de verwerende partij dat de bestreden beslissing tot herplaatsen “het logische en gerechtvaardigde gevolg [is] van het feit dat de invulling van de functie van Directeur HRM door een CALOG-personeelslid al jaren prioritair is, dat de (verdere) invulling van deze functie door verzoeker niet gewenst is omwille van het pest- straf- en tuchtverleden van verzoeker, de vacante betrekking van Diensthoofd Wijkwerking en het profiel van verzoeker”.

De verwerende partij verklaart onder meer nader dat het “gezien de ganse voorgeschiedenis” onmogelijk is dat verzoeker zijn functie van diensthoofd Personeel kon blijven behouden. De ordemaatregel van 19 februari 2009 had hem al herplaatst in de functie van diensthoofd van de interventiedienst en de bestreden beslissing regelt zijn situatie thans definitief. De tucht- en strafprocedure tegen verzoeker “bovenop” het dossier pesten op het werk “zijn maar 2 van de objectieve elementen die de herplaatsing rechtvaardigen”. Er kan ook nog verwezen worden naar een besluit van het politiecollege van 5 maart 2008 en de notulen van het onderhandelingscomité van 27 februari 2008.

Tevens zijn, volgens de verwerende partij, de punctuele opmerkingen van verzoeker met betrekking tot de motivering van de bestreden beslissing “niet ter zake”: “Uit het ganse relaas van de feiten en het administratief dossier blijkt afdoende dat de herplaatsing van verzoeker gerechtvaardigd is!” Wat de “beschikbare” commissarissen betreft, zijn er drie die niet uit hun eigen functie kunnen worden weggetrokken om de functie van diensthoofd

Wijkwerking te vervullen, heeft er één een ernstige chronische aandoening waardoor hij een permanente dienstvrijstelling heeft voor buiten-, wacht- en nachtdiensten, en zijn er twee die beter in hun functie van wijkcoördinator worden behouden.

22. In de laatste memorie wijst de verwerende partij er bijkomend op dat het arrest nr. 221.002 niet betekent dat verzoeker zonder meer recht zou hebben op zijn oorspronkelijke functie van directeur HRM, maar de beleidsvrijheid van de verwerende partij bevestigt “om op basis van de op het ogenblik van de te nemen beslissing geldende omstandigheden een beslissing te nemen over de positie van verzoeker met het oog op de goede werking van de dienst”.

Er is wel degelijk onderzocht of verzoeker in zijn oorspronkelijke functie kon worden herplaatst, maar de feiten “die zich met betrekking tot het gedrag van verzoeker hebben voorgedaan” maken een herplaatsing erin niet verantwoord.

Het staat vast dat de functie van diensthoofd Wijkwerking en Onthaal al enige tijd vacant is; de invulling ervan wordt dwingender door de lange duur van het niet ingevuld zijn. Is het weliswaar correct dat verzoeker al enige tijd afwezig is en bovendien op pensioen is gesteld, blijktbaar heeft hij wel degelijk de intentie om het werk te hervatten. Zolang verzoeker zijn ambt niet definitief heeft neergelegd, heeft hij ten andere recht op een plaats in de organisatie.

Aangezien de Raad van State zich niet in de plaats van de overheid mag stellen, mag hij niet oordelen over de opportuniteit en dringendheid van de invulling van de functie van diensthoofd Wijkwerking en Onthaal.

Beoordeling

23. Als gezien *sub* nrs. 19 en 10, is de bestreden herplaatsing te beschouwen als een ordemaatregel. Als zodanig valt ze binnen het toepassingsgebied van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’. Hieruit volgt dat de motieven van de herplaatsing formeel in de beslissing zelf dienen te worden uitgedrukt.

Als motieven voor de bevolen herplaatsing wordt in de aangevochten beslissing formeel aangevoerd wat volgt:

“Overwegende dat commissaris Jan Goffin als politieambtenaar deel uitmaakt van het operationeel kader van de geïntegreerde politie en in die hoedanigheid lid is van de lokale politie BODUKAP;

Overwegende dat de formatie van de lokale politie BODUKAP vijf ambten voor commissaris telt, waarvan er voor slechts drie ambten een titularis is;

Overwegende dat het ambt van diensthoofd wijkwerking en onthaal sinds 1 oktober 2010 niet ingevuld is;

Overwegende dat aan commissaris Jan Goffin een ordemaatregel werd opgelegd, hetgeen inhoudt dat hem tijdelijk een opdracht bij de interventiedienst werd toegewezen;

Overwegende dat de feiten die aanleiding hebben gegeven tot het opleggen van de ordemaatregel voldoende zijn uitgeklaard en dat bijgevolg een definitieve regeling zich opdringt;

Overwegende dat het vereist is om aan commissaris Jan Goffin een ambt toe te wijzen in het operationeel kader van de lokale politie BODUKAP overeenkomstig zijn hoedanigheid en graad;

Overwegende dat commissaris Jan Goffin als korpschef van de voormalige gemeentepolitie Duffel over het vereiste profiel beschikt om de dienst wijkwerking en onthaal van de lokale politie BODUKAP te leiden;

Overwegende de dringende behoeften van omkadering van de dienst wijkwerking en onthaal.”

24. Naar de Raad van State hieruit begrijpt, wordt verzoeker herplaatst naar het vacante ambt van diensthoofd Wijkwerking en Onthaal omdat het tijd is voor een definitieve regeling van zijn situatie en omdat de betrokken dienst, waar het ambt van diensthoofd al geruime tijd niet is ingevuld en voor welk ambt verzoeker over het vereiste profiel beschikt, dringend omkaderd moet worden.

25. Waar verzoeker aanvankelijk de functie uitoefende van diensthoofd Personeel, Logistiek en Financiën, omgevormd naar de functie van directeur HRM, Logistiek en Financiën, is hij bij beslissing van de korpschef van 19 februari 2009 bij wege van ordemaatregel aangewezen geworden voor een opdracht bij de interventiedienst. Daaromtrent bepaalde de korpschef dat de maatregel ingaat vanaf 23 februari 2009 en van toepassing blijft “totdat de vereiste maatregelen genomen zijn in functie van de resultaten van het onderzoek dat inzake mogelijk ongewenst gedrag in de lokale politie BODUKAP door de preventiedienst ten gronde gevoerd zal worden”.

In zijn arrest nr. 221.002 van 15 oktober 2012 – in de al voormelde zaak A. 197.049 – overweegt de Raad van State ter zake:

“Hieruit blijkt dat de aanwijzing van de verzoeker voor de interventiedienst tijdelijk én voorlopig is: ze geldt slechts totdat het onderzoek van de klacht die tegen de verzoeker is ingediend wegens ‘ongewenst gedrag op het werk’ door de preventiedienst beëindigd is en op basis van de bevindingen van dat onderzoek door het bestuur kan worden beoordeeld en beslist welke definitieve maatregel zich opdring.

De opgelegde ordemaatregel van de aanwijzing voor de interventiedienst biedt de verzoeker aldus de mogelijkheid van een terugkeer naar zijn functie van diensthoofd Personeel, Logistiek en Financiën van de politiezone, waarvan hij in afwachting van een definitieve beslissing titularis blijft.”

Nu, volgens de bestreden beslissing, “de feiten die aanleiding hebben gegeven tot het opleggen van een ordemaatregel voldoende zijn uitgeklaard”, beoogt de verwerende partij met de herplaatsing van verzoeker in het ambt van diensthoofd Wijkwerking en Onthaal in een definitieve beslissing te voorzien.

26. Dat die definitieve beslissing niet “zonder meer” hoeft in te houden, zoals de verwerende partij betoogt, dat verzoeker zijn oorspronkelijke functie van directeur HRM, Logistiek en Financiën terug mag uitoefenen, is één zaak. Een andere is dat evenmin verzoeker “zonder meer” mag worden afgehouden van een dergelijke terugkeer naar deze vroegere functie, waarvan hij geacht wordt steeds titularis te zijn gebleven.

Voortgaande op de formele motivering is het nochtans precies dat laatste wat de bestreden beslissing doet: de verwerende partij ontnemt verzoeker voorgoed de mogelijkheid van een terugkeer naar de functie van directeur HRM, Logistiek en Financiën zonder dat zij ervan doet blijken die mogelijkheid ten minste onderzocht te hebben, laat staan nog dat zij de redenen doet kennen waarom die mogelijkheid finaal wordt afgewezen.

Er volgt uit dat verzoeker terecht in het eerste middelonderdeel aanvoert dat niet de deugdelijke reden blijkt waarom hem niet wordt toegelaten weer zijn vroegere functie van directeur HRM, Logistiek en Financiën op te nemen.

27. Dat wordt niet verholpen door de argumentatie in de memorie van antwoord en de laatste memorie van de verwerende partij, dat een terugkeer van verzoeker naar deze functie “niet gewenst”, “onmogelijk” en “uitgesloten” is. Voor zoveel de argumentatie effectief bij het nemen van de bestreden beslissing zou hebben voorgezet, moest ze in de formele motieven van die beslissing veruitwendigd zijn geworden. Nu dat niet gebeurd is, kan ze niet tot de motieven ervan gerekend worden.

28. Voorts wijst de verwerende partij er met betrekking tot het motief in verband met “de dringende behoeften van omkadering van de dienst wijkwerking en onthaal” terecht op dat het de Raad van State niet toekomt zich in de plaats van de overheid te stellen. Het belet echter niet dat de Raad van State wel bevoegd is na te gaan of het bestuur bij het nemen van de aangevochten beslissing binnen de grenzen van de wettigheid is gebleven, wat onder meer inhoudt dat de motieven die ter verantwoording van de beslissing worden aangevoerd draagkrachtig zijn.

29. Verzoeker mag dan wel volgens de verwerende partij het vereiste profiel hebben om de dienst Wijkwerking en Onthaal te leiden én recht hebben op een plaats in de politieorganisatie, even waar is dat hij al sinds 6 juli 2012 in disponibiliteit wegens ziekte is.

Het dringt zich met betrekking tot dit laatste als tegenstrijdig op dat juist op verzoeker de keuze valt om te voorzien in de “dringende behoeften van omkadering van de dienst wijkwerking en onthaal”, namelijk om te voorzien in een functie die al meer dan drie jaar niet is ingevuld zodat die invulling alsmaar “dwingender” wordt.

Niet alleen wordt in de bestreden beslissing voor die tegenstrijdigheid geen verklaring gegeven, bovendien wordt ze nog extra benadrukt door de brief van 14 januari 2013 waarmee de korpschef de bestreden beslissing aan verzoeker meedeelt:

“Momenteel bent u in disponibiliteit en bent u tijdelijk arbeidsongeschikt. Ik maak u erop attent dat u het werk pas kan hervatten na het einde van uw dienstvrijstelling om gezondheidsredenen, na een medisch onderzoek bij onze arbeidsgeneesheer en na een gesprek met mij. In afwachting hiervan mag u de plaats van het werk niet betreden.”

Overigens zal de korpschef een paar dagen later, op 29 januari 2013, vragen aan de Commissie voor geschiktheid van het personeel van de politiediensten om de medische geschiktheid voor de dienst van verzoeker te evalueren. Waarna de commissie verzoeker tijdelijk ongeschikt verklaart voor de dienst voor een periode van twaalf maanden vanaf 1 juli 2013.

30. Ook het tweede middelonderdeel is, in de besproken mate, gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van de korpschef van de politiezone BODUKAP van 14 januari 2013 om Jan Goffin te herplaatsen in het vacante ambt van diensthoofd Wijkwerking en Onthaal.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achttien november 2018, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Johan Lust